

113 . Timișoara | Punct: Str. Oituz nr. 4., Institutului de Cercetări Avansate de Mediu (ICAM) | Anul: 2015

Anul: 2015

Cod RAN: 155252.06

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Epoca medievală târzie

Categorii sit: Apărare (construcții defensive)

Autori: Robert Gindele, Liviu Marta

Instituții: Muzeul Județean Satu Mare, Muzeul Județean Satu Mare

Raport

Cercetările arheologice pe Strada Oituz la „Institutului de Cercetări Avansate de Mediu” (ICAM) aparținând de Universitatea de Vest din Timișoara (UVT) au fost realizate în trei suprafețe, în zonele accesibile din perimetrul șantierului de construcții. Zona aparținea Bastionului Carol al fortificației austriece, care se situează în partea de nord a cetății. În perioada otomană amplasamentul șantierului de construcții ICAM era un spațiu civil, cu clădirile suburbiei Palanca Mare, care a fost locuită până în prima jumătate a secolului al XVIII-lea.

În suprafața 1 (6x18,5 m) a fost descoperit vârful bastionului BIX-Carol (Fig 1, 2), cu un nivel de călcare în interiorul ei la adâncimea 204 cm. În S1 s-a adâncit în continuare în exteriorul bastionului, practic în șanțul între aceasta și contragarada IX. Până la nivelul de apă freatică s-a adâncit manual, materialul arheologic fiind recuperat pe straturi de 20 cm. Stratul de apă freatică a apărut la 340 cm adâncime, de aici pe măsura accesibilității brațului buldoexcavatorului s-a adâncit mecanizat în intenția de a documenta fundația construcției bastionare. La adâncimea de 386 cm a fost documentată ultima treaptă de lărgire a construcției și deasemenea la 420 cm sterilul arheologic. Din cauza apei freactice nu s-a putut stabili modul de fundare a construcției.

În suprafața 2 (5x21 m) s-a constatat că subsolul clădirii comuniste, foarte probabil legată de cazarma de tancuri de pe amplasament, a distrus straturile antropice. La adâncimea de 220 cm la acapătul sudic al suprafeței 3 (6x17 m) a fost descoperit un fragment din zidul contragardei IX, pe partea estică distrusă de șanțuri de conducte și pe partea vestică de intervenții probabil din epoca comunistă. Între cele două ziduri a linii de fortificare, sub pământul de umplutură cu care s-a ridicat complexul militar modern, a rămas nederanjat stratul antropoc din secolele XVI-XVII și au putut fi cercetate patru complexe din această perioadă cu un material arheologic numeros (Fig.3). Având în vedere diferența de nivel al sterilului din zona de nord și zona de sud al secțiunii am putut observa că foarte probabil în perioada medievală târzie sa ridicat din terenul mlăștinos al Timișoarei un grind în aceasta zonă, care a fost intens locuit în cadrul suburbiei otomane Palanca Mare.

Materialul arheologic rezultat este variat și în mare parte fragmentat. În primele două suprafețe obiectele au fost descoperite în straturi de la sfârșitul secolului al XIX-lea și constau în fragmente amestecate de ceramică preistorică, sarmatică, medievală târzie, austriacă (Fig.4.) și modernă. Cea mai mare parte din materiale provin din suprafața 3, din cele patru complexe arheologice și straturi antropice nederanjate, datate din secolele XVI-XVII. Materialele sunt: obiecte din ceramică, oase de animale (dar și o claviculă umană), câteva obiecte de metal (cuie, întărituri călcâi încălțăminte, potcoave, fragmente de lamă de cuțit, cuțite, bile de plumb, nasture), din os (nasture) și sticlă (frg. brătară). Fragmentele de ceramică sunt numeroase și reprezintă părți din străchini, farfurii, ulcioare (Fig.5, 6), căni, cupe-bol și capace, dar apar și câteva bucăți de porțelan. Unele fragmente ceramice au glazură pe interior, altele sunt din lut degresat cu mult petriș, mai apar fragmente din tigăi de lut și țesturi. La aceste obiecte se mai adaugă suporturi pentru lumânări, câteva bucăți de pipe din lut și cahle.

Informații suplimentare online

[Raportul 5573 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
